

Серце
Заходу

Серце
Заходу

Харків
«ФОЛІО»
2019



СЕРЦЯ І ХРЕСТИ

Болді Вудз потягнувся за пляшкою і дістав її. Кожного разу, коли Болді за щось брався, то зазвичай... а втім, це не історія Болді. Він наповнив склянку втретє, на палець більше, ніж перший і другий раз. Болді проводив консультацію, а консультанту годиться платити.

— На твоєму місці я був би королем, — сказав Болді з такою впевненістю, аж затріщала його кобура й заторохкотіли шпори.

Веб Єгер насунув свій ковбойський капелюх на лоба, при цьому ще більше розпатлав солон'яне волосся. Оскільки ж цей перукарський маневр виявився неефективним, він взяв приклад із більш винахідливого Болді.

— Якщо чоловік одружується з королевою, це не має робити з нього двійку, — заявив Веб, коротко виклавши свою образу.

— Звичайно, що ні, — співчутливо сказав Болді, все ще спраглий і щиро зацікавлений відносною вартістю карт. — Ти король за правом. На твоєму місці, я би вимагав нової роздачі. Тобі підтасували карти... я скажу тобі, Вебе Єгере, хто ти є.

— Хто? — спитав Веб з надією в блідо-блакитних очах.

— Ти — принц-консорт.

— Гей, полегше, — сказав Веб. — Я тебе ніколи не обзивав.

— Це такий титул, — пояснив Болді, — серед фігурних карт; але він не бере взятку. Зараз я тобі, Вебе, поясню. Це назва для певного роду птиць в Європі. Скажімо, ти, чи я, чи який датський герцог одружується з членом королівської сім'ї. Згодом наші дружини стають королевами. Ми стаємо королями? Та ніколи в світі. На церемоніях коронації ми маршируємо десь біля Дев'ятого великого охоронця королівської спальні. Єдина наша функція — позувати на фотографіях і забезпечити прямого спадкоємця. Не зовсім чесна угода. Так, пане Вебе, ти — принц-консорт; і на твоєму місці я би зініціював міжвладдя, чи якийсь *habeus corpus*¹, чи щось таке; і я став би королем, навіть якби мав перемішати всю колоду.

Болді спорожнив склянку, утверджуючись в позі графа Воріка.

— Болді, — серйозно мовив Веб, — ти і я, ми роками разом гнали худобу. Хлопчаками ми бігали тим самим пасовищем і скакали верхи тими самими стежками. Я б ні з ким, крім тебе, не став обговорювати сімейні справи. Ти був простим наїзником на ранчо Нопаліто, коли я одружився зі Сантою Макалістер. Я ж тоді був старшим; а тепер що з мене стало? Тепер я значу менше за стовпець огорожі.

— Коли старий Макалістер був королем худоби західного Техасу, — продовжив Болді зі сатанічною солодкавістю, — то й у тебе справи йшли, як по маслу. Ти на ранчо був із ним на рівних.

— Що було, то було, — погодився Веб, — поки він не дізнався, що я хочу заарканити Санту. Після того він вже тримав мене на пасовищі так далеко від дому, як міг. Коли старий вмер, Санту почали називати «королевою худоби». А я всього лише «бос». Вона веде всі справи, розпоряджається грішми; я ж не можу навіть сам продати бика туристам. Санта «королева»; а я містер Ніхто.

— На твоєму місці, я був би королем, — повторив Болді Вудз, рояліст. — Коли чоловік жениться на королеві, він має триматися з нею на рівні — завжди й усюди, у будь-якій ситуації. Багато хто сміється, Веб, що ти не маєш права голосу

¹ Habeas corpus (лат.) — правова процедура, гарантує звільнення ув'язненого від тримання під вартою за відсутності достатніх підстав або доказів.

в Нопаліто. Я нічого не маю проти місис Єгер — то наймиліша пануся від Ріо Гранде до наступного Різдва — але чоловік має бути господарем у власному домі.

Гладеньке, засмале обличчя Єгера витягнулося в меланхолійної масці. З цим виразом, його жовтим волоссям і простодушними блакитними очима його можна було б порівняти зі школярем, якого обійшов молодший, але сильніший хлопець. Але його мускуліста дужа фігура та револьвер під боком не допускали такого порівняння.

— Як то ти мене назвав, Болді? — спитав він. — Який там я концерт?

— «Консорт», — виправив Болді. — «принц-консорт». Це як в картах. Ти десь між старшим валетом і чотирикартковим флешем.

Веб Єгер зітхнув і підібрав з підлоги лямку свого вінчестера.

— Сьогодні я повертаюся на ранчо. — сказав він мляво. — Завтра зранку треба відправити биків у Сан-Антоніо.

— Я поїду з тобою до Сухого озера, — заявив Болді. — У загоні на Сан-Маркосі будемо відбирати дворічок.

Двоє компаньонів осіддали своїх скакунів і рисую пустелися із залізничної станції, на якій вони раніше зустрілися вранці.

На Сухому озері, де їхні шляхи розходилися, вони натягнули віжки, щоб на прощання разом закурити. Багато миль вони скакали в цілковитій тиші — за винятком глухого перестуку копит на скуйовдженій мескітовій траві та шурхоту від тертя кущів об їхні дерев'яні стремена. Але тєхаські бесіди рідко відзначаються неперервністю викладу. Між абзацами можна втиснути миль, обід і вбивство, не зашкодивши розповіді. Тому без жодних вибачень Веб запропонував повернутися до розмови, яка почалася десять миль тому.

— Пам'ятаєш, Болді, були часи, коли Санта не була такою незалежною. Пам'ятаєш дні, коли старий МакАлістер не давав нам бачитися, і як Санта подавала мені знак, що хоче мене бачити? Старий Мак пообіцяв, що зробить з мене друшляк, якщо я коли-небудь наблизюся на відстань пострілу до його ранчо. Пам'ятаєш, Болді, який то був знак — серце з хрестом всередині?

— Я? — лукаво вигукнув Болді. — Ех ти, старий койот! Чи я пам'ятаю! Довгорогий ти голубе, та ж всі хлопці на ранчо знали про ті твої ієрогліфи. «Шлунок з кістками», он як ми їх називали. Ми не раз бачили, як їде віз із ранчо. Він мав позначки вугіллям на мішках з борошном і графітовим олівцем на газетах. А одного разу бачив, як новому кухарю, якого старий МакАлістер вислав з ранчо, обписали крейдою спину. Хай мені грець, щоб я не пам'ятав!

— Батько Санти, — делікатно пояснив Веб, — змусив її пообіцяти, що вона не писатиме мені й не надішле мені ні слова. А те серце з хрестом було її схемою. Кожного разу, коли Санта особливо сильно хотіла мене бачити, вона малювала той знак на чому-небудь, що б я зразу побачив. І тоді я миттю мчав на ранчо. Пригадую, як ми зустрічалися в ліску за фермою.

— Ми знали, — проспівав Болді, — але нікому не розказували. Ми всі були на твоєму боці. Ми знали, чому ти завжди тримав коня напоготові. І коли бачили той шлунок з кістками, то вже знали, що старому Пінто того вечора дістанеться десяток миль замість трави. Пам'ятаєш Бігуна, — того освіченого ковбоя, — хлопця після коледжу, який прийшов до нас п'яний? Коли Бігун бачив той любовний знак на чомусь, що їхало з ранчо, то отак махав рукою і гукав: «Наш друг Леандр знов попливе через Геллеспонт».

— Останнього разу, коли Санта подала мені знак, — сказав Веб, — вона хворіла. Я побачив його й помчав на ранчо, ми з Пінто галопом прогнали сорок миль. Її не було за фермою. Я пішов до будинку, а старий Макалістер зустрів мене біля дверей.

— Ти по смерті прийшов? — каже він. — Один раз пробачу. Я щойно послав за тобою. Санта хоче тебе бачити. Йди до неї, в он-ту кімнату. А тоді виходь до мене.

Санта лежала в ліжку, досить хвора. Але видала щось подібне до усмішки, ми зчепилися руками, і я сів біля ліжка — брудний і запилений, з дороги, зі шпорами.

— Мені вже давно чулися кроки твого коня, Вебе, — каже мені. — Я знала, ти прийдеш. Ти отримав сигнал? — прошепотіла вона.

— На мішку з картоплею та цибулею, — кажу.

— Вони завжди разом, — каже вона, так ще ніжно, — завжди разом в житті.

— Вони одне до другого пасують, — кажу я, — особливо в рагу.

— Я про серце і хрест, — каже Санта. — Наш знак ... любов і страждання ... ось що він означає.

А тоді прийшов док Мазгроу, з віскі та пальмовим листком замість віяла. Невдовзі Санта заснула; док помацав їй чоло й каже до мене: «А ти непогано знижуєш жар. Але зараз краще йди, бо діагноз такий, що ти дозволений в обмежених дозах. Коли панна прокинеться, з нею все буде гаразд.

Надворі мене чекав старий МакАлістер.

— Вона спить, — кажу. — А тепер можете робити з мене друшляк. Не поспішайте, бо свою рушницю я лишив у сідлі.

Старий Мак засміявся, і каже:

— Начиняти свинцем найкращого управителя ранчо в західному Техасі — недобрий діловий хід. Не знаю, де знайду ще одного такого. Це тільки від думки, що ти можеш стати зятем, мені хочеться взяти тебе за мішень. Не уявляю з тебе члена сім'ї. Але з тебе буде толк на Нопаліто, якщо не будеш наближатися до будинку. Йди нагору й приляж, виспись, а завтра поговоримо».

Болді Вудз зняв капелюха і скинув ногу з різка сідла. Веб натягнув віжки, і його кінь затанцював в передчутті, що зараз рушатиме. Чоловіки потисли один одному руки за західним звичаєм.

— Adios, Болді, — сказав Веб, — був радий тебе побачити й поговорити.

Коні зірвалися з місця, здійнявши шум, подібний до зграї перепелиць, і вершники поскакали в протилежних напрямках. За десять ярдів Болді піднявся на пагорб і крикнув, хитаючись верхи на коні. Якби він стояв на ногах, то вже б, напевно, впав; але в сідлі він був майстром еквілібристики, незважаючи на віскі і нехтуючи центром рівноваги.

Веб повернувся на сигнал.

— На твоєму місці, — долинав викривлений голос Болді, — я був би королем!

О восьмій годині наступного ранку Бад Тернер скотився зі сідла перед будинком на ранчо Нопаліто і, спотикаючись та дзвонячи шпорами, направився до веранди. Бад відповідав за гурт корів для забою, який мали переганяти в Сан-Антонію. Місіс Егер підливала гіацинти в червоному керамічному глечики.

ЗМІСТ

<i>СЕРЦЕ ЗАХОДУ. Переклад Х. Кунець</i>	3
Серця і хрести	5
Викуп Мака	16
Друг Телемах	22
Довідник Гіменей. <i>Переклад В. Горбатька</i>	28
Пімієнтські млинці. <i>Переклад В. Горбатька</i>	40
Місця для пихатих	51
Гігієя на Соліто	63
Пообіднє чудо	76
Зречення з престолу	86
Купідон на замовлення	104
Як справжній кабальєро	119
Яблуко сфінкса	130
Відсутня струна	145
Позичка до запитання	152
Принцеса і пума	157
Бабине літо Джонсона Сухого Дола	163
Різдво за розпорядженням суду	170
Принц чапаралю	180
Перетворення Калліопа	189

ГОЛОС ВЕЛИКОГО МІСТА. Переклад А. Свередюк	197
Голос великого міста	199
Повний життєпис Джона Гопкінза	204
Шанувальник-скупердяй	210
Хто просвітив Догерті	217
Молодята	223
Провісник весни. <i>Переклад М. Рябової</i>	228
Поки чекає автомобіль. <i>Переклад М. Рябової</i>	234
Комедія цікавості. <i>Переклад М. Рябової</i>	239
Тисяча доларів	244
Місто, що зазнало поразки	250
Удари долі	257
Пекельний вогонь	263
Немезида і торгівець солодощами	269
Квадратура круга. <i>Переклад В. Горбатька</i>	276
Кохання, квіти та крутість	280
Місто моторошної ночі	286
Весна на душі	291
Дурневбивця	296
Ідилія на тиждень	304
Винарня і троянда. <i>Переклад М. Рябової</i>	310
Сурми грають	316
Викрадена з Богеме	323
Серед богеме	330
Від кожного за здібностями	335
Сувенір на згадку	343

ШЛЯХЕТНИЙ ШАХРАЙ. Переклад А. Свєредюк	353
Шляхетний шахрай	355
Джефф Пітерз у ролі персонального магніта	362
Розваги сучасного села	368
Професор філантроматематики	375
Рука, що тривожить світ	383
Матримоніальна математика	388
Маскарад у розпал літа	395
Стрижений вовк. Переклад О. Логвіненка	401
Бродвейські роззяви	407
Мистецтво і совість	413
Хто зверху	420
Стрижені вівці	433
У полоні в Мома	451
Свиняча етика	465